

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XXXVII. Confirmatio Constitutionis circa publicum Archivium Regiminis
Bononien.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

Clausula.

tionones utiles & necessarias pro stabilienda dictae novae Provinciae quiete, faciendi, plenam & amplam facultatem auctoritate & tenore praedictis concedimus & impartimur;

§. 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciae Romanae ac Congregationis & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVII. Confirmatur quaedam Constitutio circa publicum Archivum Regiminis Bononien. cum declaratione, quod Ecclesiastici Seculares & Regulares, ac singuli totius Legationis Notarii, sub eadem comprehendantur.

Dat. die 23. Maji 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilectorum filiorum Viro- rum Reformatorem status libertatis Civitatis nostrae Bononien. fel. rec. Benedicto XIII. Praedecessori Nostro exposito, quod cum dudum bon. mem. Ferdinandus, dum viveret, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis de Abdua, in Civitate & Comitatu Nostris Bononien. Sedis Apostolicae tunc temporis de Latere Legatus, ad tollendos multiplices abusus, qui in publicum ejusdem Civitatis Archivum irrepserant, novam pro bona ipsius Archivi directione edidisset constitutionem, illi hac in re assentientibus exponentibus praedictis, qui, ut Constitutio hujusmodi omnes & singulas personas, Legationi Bononien. subjectas, arctius ligaret, a rec. mem. Clemente Papa XI. Praedecessore Nostro postulaverant, quatenus illam Apostolicae confirmationis praesidio roborare dignaretur; verum, quia tali confirmationi se se opposuerat Collegium Tabellionum seu Notariorum publicorum dictae Civitatis, qui sua privilegia & prerogativas exinde laedi causabantur, memoratus Clemens Praedecessor Congregationem particularem trium dilectorum etiam filiorum Romanae Curiae Praelatorum, ut eandem Constitutionem illiusque tenorem examinarent, ac jura Collegii eorumdem Tabellionum audirent, deputasset; dictique Praelati post nego-

Constit. pro bona Archivi directione a Card. de Abdua editum.

Propugnante Tabellionum Collegio.

Clemens XI. Particularis Congr. commisit examini:

Responditque Congre-

tium mature discussum censuissent, ac ipsi Clementi Praedecessori retulissent, Constitutionem praedictam approbari posse cum certis tamen declarationibus & modificationibus, quae utpote, ejusdem Constitutionis destructivae, dictis Exponentibus haud acceptae probataeque fuerant; interimque enarrati abusus magis in dies invalescerent, propterea quod praefata Constitutio minime observaretur; Veni. Fr. noster Thomas Episcopus Praenestin. dictae Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Ruffus nuncupatus, dum Legati hujusmodi munere in eisdem Civitate & Comitatu Bononien. fungebatur, Constitutionem praedictam ita reformare, moderari, ac temperari studuerat, ut Collegio eorumdem Tabellionum quaecumque querendi & reclamandi occasio tolleretur, prout re ipsa praestiterat, Constitutionem praedictam subinde approbante, atque per publicum Instrumentum acceptante Collegio dictorum Tabellionum: & in eadem expositione subjuncto, quod, cessante tunc quacumque oppositione & contradictione, supra dicti Exponentes Constitutionem hujusmodi Apostolicae confirmationis robore muniri desiderabant: Ipse Benedictus Praedecessor, supplicationibus eorumdem Exponentium, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, per suas in simili forma Brevis die 26. Januarii 1729. expeditas litteras praedictam Constitutionem a praefatis Ferdinando editam, & Thoma Episcopo, Cardinalibus & Legatis, reformatam, toto illo tenore in eisdem suis litteris inserto, auctoritate Apostolica approbavit & confirmavit, & alias, prout in dictis Benedicti Praedecessoris litteris uberius continetur.

§. 1. Cum autem, sicut iidem Viri Reformatores nobis nuper exponi fecerunt, per Clerum Saecularem & Regularem praedictae Legationis, ac Notarios Curiae Archiepiscopalis Bononien. varia postmodum circa eorum in ejusmodi Constitutione comprehensionem promota fuissent dubia; dicti vero Exponentes, ut hoc novum impedimentum, quod praefatae Constitutionis executioni objiciebatur, amoverent, denuo recursum habuerint ad eundem Benedictum Praedecessorem, a quo ipsi Congregationi particulari Praelatorum committi obtinuerunt, ut citatis prius Clero ejusmodi aliiisque oppositoribus, cognoscerent: Num illi sub dicta Constitutione, Apostolica auctoritate, sicut praemittitur, confirmata, comprehenderentur, nec ne? Et quia praedicti Praelati, durante reliquo tempore Pontificatus ejusdem Benedicti Praedecessoris, in simul convenire nequirent, hujus quaestionis examen per Nos quoque remitti impetrarint dictae Congregationi Praelatorum, qui post rem accurate discussam animi sui desuper sententiam novissime protulerunt, cupiantque Exponentes praedicti Constitutionem hujusmodi, quam bono publico imprimis necessariam ac utilem arbitrantur, plenariae tandem executioni demandatum iri: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationibus, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, de memorata Congregationis particularis Praelatorum, qui partes tam verbo quam scriptis plene & diligenter audiverunt, consilio praedictam Constitutionem, ut praefertur, confirmatam,

gatio, approbatae posse Constitutionem cum nonnullis modificationibus.

Eandem itaque modificatam.

Bened. XIII. confirmavit.

Orta postmodum super ejus observantia dubia.

Idem Pontifex Congregationi commisit examinanda.

Sed nondum expensa iterum SS. D. N. examini subjecit:

Declaratio, quod sub dicta Constitutio-

1731.
tione Eccle-
siastici qui-
cumque, &
Notarii com-
prehendan-
tur.

confirmatam, Ecclesiasticos tam Sæculares quam Regulares dictæ Legationis Bononiens., & quoscumque Notarios, etiam Curie Archiepiscopalis comprehendere, eadem auctoritate tenore præsentium decernimus & declaramus; ita tamen, ut ad normam resolutionis die 31. Julii 1711. a dicta Congregatione particulari Prælatorum captæ, ubi agitur de personis Ecclesiasticis, ipsi Constitutioni contravenientibus, firma semper remanente nullitate præscripta in ejusmodi Constitutione in casu defectus Archiviacionis, Ven. Frater modernus, ac pro tempore existens, Archiepiscopus Bononiens. procedat ad alias penas, inflictas in prædicta Constitutione, cum hoc, quod applicatio pœnarum fiat semper favore Archivi præfati, prout in eadem Constitutione demandatur, excepta tamen jurisdictione Commissarii in ipsa Constitutione statuta, in qua idem Archiepiscopus se ingerere non possit.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes quoque, easdem præsentis literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcussè observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos & quoscumque alios, qualibet præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jesu, & Institutorum, ac quibuslibet aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis, & literis Apostolicis, ac exemptionibus & immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, quibusvis generaliter vel specialiter concessis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vicedumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 23. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVIII.

Patribus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum Recollectorum, qui saltem per biennium Hispaniam vel Lusitaniam vel Indicam Provincias Vicarii Provincialis munere fungentes gubernarint, conceditur Provincie Patres appellari: iidemque, quibus isti gaudent, frui prærogativis ac præeminentiis.

Quæ hac super re statuerat Urbanus VIII. anno 1633. die 3. Decembris, legere est ex ipso harum Literarum contextu.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Duffos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum

& Recollectorum, quod in Provinciis Excalceatorum dicti Ordinis ad Hispaniam, Lusitaniam, & Indicas Nationes pertinentibus, ii, qui Vicarii Provincialis munere functi sunt, titulo & præeminentiis Patrum Provincie minime gaudent; ideoque fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 3. Decembris 1633. expeditas literas, quarum initium: *Religiosos viros &c.* nullum in prædictis Provinciis præeminentiis hujusmodi, nisi qui Minister Provincialis fuerit, frui & gaudere declaravit; & antea idem Urbanus Prædecessor per alias pariter suas literas in simili forma Brevis, die 13. Augusti 1625. emanatas, quæ incipiunt: *Credidit humilitatis &c.* facultatem liberam Superioribus Generalibus concessit, ut in casu vacationis Ministeriatus Provincialis in primo anno sui officii, vel iterum convocarent Capitulum pro electione novi Ministri, qui triennium abolveret, vel per Deputatos Vocales Vicarium Provinciale eligi curarent, qui pariter per residuum triennii cum omnibus facultatibus & oneribus Ministri Provincialis, solo nomine deficiente, gubernarent, & hæc secundo dictæ Urbani Prædecessoris literæ ad evitandas expensas necessario faciendas, si intra annum duo Capitula Provincialia celebrarentur, jam regulariter servantur; & alias, prout in binis ejusdem Urbani Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius dicitur contineri. Quare prædicti Vicarii Generales revera onus Ministeriatus portant non secus, ac si essent Ministri aliquando per biennium, quinimo & per fere triennium, ut recens in Provincia Sancti Gabrielis, & in illa Sancti Josephi ejusdem Ordinis accidisse memoratur, decedente in prima Ministro Provinciali infra mensem, & in secunda, Provinciis, infra semestre ab electione respective, quin præmium ob solum nominis defectum reportent.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio sub-
jungebat, dictus Gildardus, considerans congruum esse, ut qui pares sunt onere, pares sint & honore, nomine etiam dictarum Provinciarum, prædictas Urbani Prædecessoris literas, ut eis non obstantibus, illi tantum Vicarii Provinciales, qui ultra biennium Provinciam gubernarunt, vel imposterum gubernaverint, titulo & præeminentiis Patrum Provincie, post eos vero, qui Ministri Provinciales ante vel post eorum Vicariatum fuerint, gaudere debeant per Nos moderari, & concedi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur dicti Gildardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat confectionem, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui referente dilecto filio nostro Ludovico ejusdem S. R. E. Cardinalis Belluga nuncupat. rem undique mature discussissent, consilio, ut Patres, qui saltem per biennium Provinciam uti Vicarii Provinciales gubernarunt, completo officio vocentur, & Patres Provincie sint, cum prærogativis, quibus isti gaudent, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & statuimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Urban. VIII. declar. nullum in prædictis Provinciis præeminentiis Provincie sui posse nisi fuerit Minister Provincialis. Insuper, ut vacante primo anno sui officii Ministeriatus Provincialis, Vicarius Provinc. per Vocales eligetur.

Vicarii Generales revera onus portant Ministeriatus.

Expositio præsentis.

Concessio per SS. D.N. de qua supra.

Dat. die 29. Maji 1731. Pont. I.

Expositio Procuratoris Generalis, seu facti series.

§. 2. De-